

ابو جهاد

صد خاطره از شهید عماد مغنیه

سید محمد موسوی

چهاردهم ماه مه سال ۱۹۴۸، روز تأسیس دولت اسرائیل بود؛ روزی که فلسطینی‌ها اسمش را گذاشتند روز نکبت. از آن روز به بعد، شکست پشت شکست بود برای فلسطینی‌ها و پیروزی پشت پیروزی برای صهیونیست‌ها. آن قدر که ارتش اسرائیل به ارتش شکست‌ناپذیر معروف شده بود.

چند دهه بعد، در لبنان اما ورق برگشت. این بار پیروزی‌های پی‌درپی نه نصیب صهیونیست‌ها، که نصیب جوانان حزب‌الله لبنان می‌شد. حالا، شکست دادن ارتش اسرائیل، که روزی آرزوی ارتش‌های عربی بود، محقق شده بود و حالا، آرزوی آزادی فلسطین بود که پا گرفته بود.

عماد مغنیه یکی از جوانانی بود که نقشی اساسی در پیروزی‌های بعدی مقاومت در جنوب لبنان داشت؛ چه در آزادی غرورآفرین جنوب لبنان در سال ۲۰۰۰ و چه در شکست تحقیرآمیز صهیونیست‌ها در جنگ ۳۳ روزه.

بیست و پنج سال، قوی‌ترین سرویس‌های جاسوسی دنیا تمام تلاششان را کردند برای ترور یا اسارت عماد؛ تلاشی که همیشه ناکام می‌ماند و همین، عماد را در نظرشان تبدیل کرده بود به یک شبخ، شبخ حزب‌الله.

صد خاطره پیش رو، تلاشی است برای کنار زدن پرده‌ها از تصویر عماد مغنیه؛ پرده‌هایی که هنوز به طور کامل کنار نرفته‌اند و کنار نخواهند رفت، مگر بعد از تحقق بزرگ‌ترین آرزوی عماد، یعنی نابودی اسرائیل.